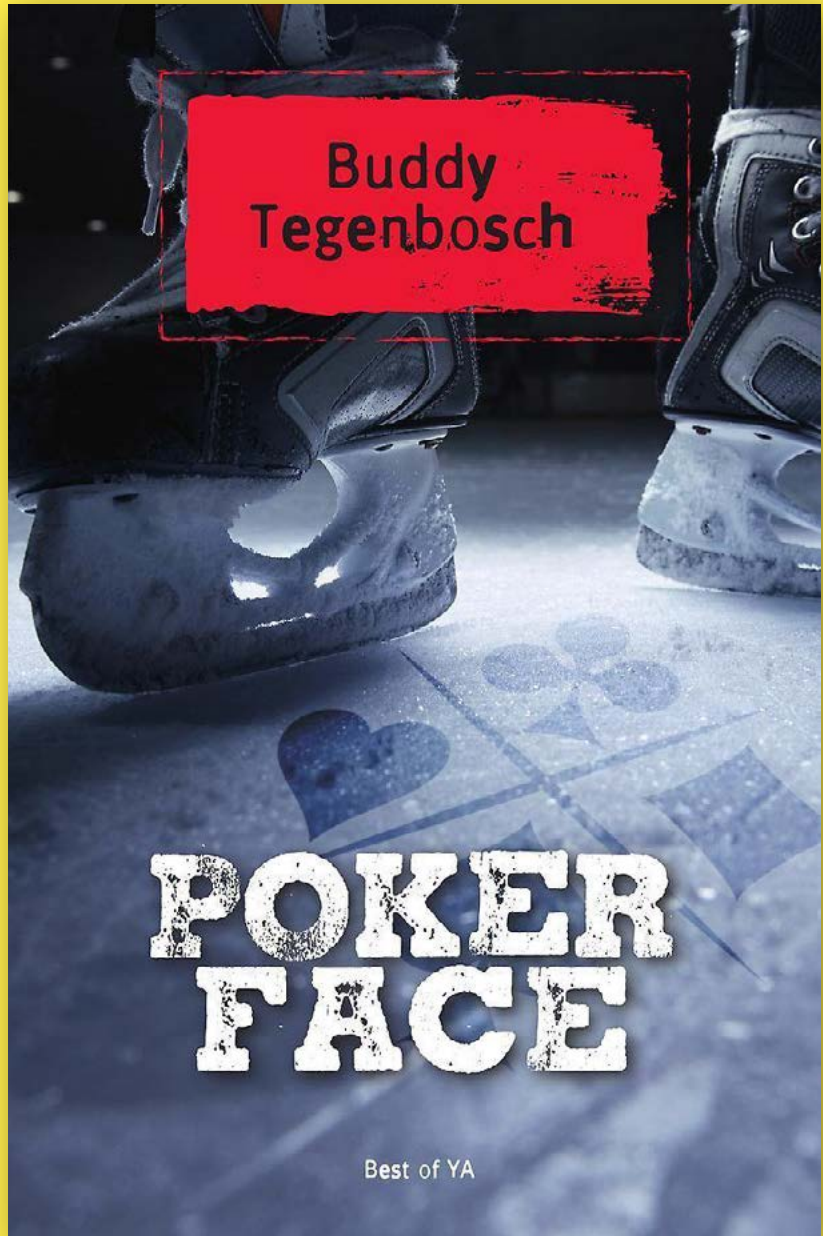

LESBRIEF

**BIJ POKERFACE
VAN BUDDY TEGENBOSCH**

Jonge Jury 2025

LEESFRAGMENT 1

Pokerface van Buddy Tegenbosch

Introductie leesfragment

Sem is samen met zijn beste vriend en teamgenoot Sander geselecteerd voor het eerste ijshockeyteam, ook al zijn ze eigenlijk nog te jong. Tijdens de trainingen en wedstrijden kost het Sem veel moeite om het snelle tempo en de ruwe manier van spelen te overleven. Hij raakt bevriend met een groepje spelers uit het eerste team. Ze vragen hem na een wedstrijd, waarin Sem heeft gevochten met een tegenstander, mee te komen naar het Hok, waar ze poker spelen.

Leesfragment

'Wil je meedoen?' vraagt Randy me, terwijl hij de chips naar zich toe haalt.
'Laat hem lekker zitten,' zegt Bas nors.

'Hoe meer spelers, hoe meer vreugd,' zegt Randy weer.
'Hij kent de regels niet eens, ik heb geen zin om met iemand te spelen die het spel niet kent,' mokt Bas.
'Eerst red je hem en nu mag hij niet meedoen?' zegt Randy verbaasd.
'Hoezo?' vraag ik.
'Bas heeft die nummer 22 van je af gehaald. Als hij dat niet had gedaan, lag je waarschijnlijk nog steeds op het ijs.'
'Wat? Ik dacht dat de scheidsrechters dat gedaan hadden?'
'Daarna ja, maar Bas deed het echte werk. Je hebt het aan hem te danken dat je er met alleen een dikke neus van af bent gekomen.'
Ik voel automatisch aan mijn gezicht, mijn neus is inderdaad flink opgezet. Zou Bas dat echt gedaan hebben? Hij laat niks merken, maar Randy lijkt het te menen.
'Bedankt,' mompel ik.
Bas geeft geen reactie.
'Stel, je hebt een aas en een drie,' zegt Victor opeens. 'Wat doe je?'
Ik kijk hem niet-begrijpend aan.
'Een aas en een drie,' herhaalt hij.
Bas schudt meewarig zijn hoofd.
O, natuurlijk, poker. Ik denk na. De aas is de hoogste kaart, de drie een lage kicker. Kans dus op twee azen, een high pair, maar als veel spelers in het spel blijven ook een grote kans om daarmee niet de beste hand te hebben.
'Dat hangt af van waar de dealerbutton ligt, of de aas en de drie – hoe heet dat – gematcht zijn en natuurlijk van wat jullie in handen hebben,' antwoord ik.
'Niet slecht,' is Marks commentaar.
'Hij leert snel, ik zei het toch,' zei Dave. 'Hij zit niet voor niets in zes vwo.'
'Vijf,' verbeter ik hem. 'Vijf vwo.' Maar niemand hoort me. Iedereen kijkt naar Victor, die een chip over zijn vingers laat rollen.
'Goed.' zegt hij. 'Maar geen gezeik als je verliest. Geef hem een stack van honderd.'
'Honderd?' zegt Dave. 'Dat is niks. Dan ligt hij er na een paar rondjes al uit. Geef hem twee-vijftig.'
'Kun je dat betalen?' vraagt Mark.
'Wat? Tweehonderdvijftig euro?' Ik hoor hoe mijn stem de lucht in schiet.
Dave knikt.
Ik schraap mijn keel. 'Nee, ik heb niet meer dan een paar tientjes bij me.'
'Niet nu,' zucht Bas. 'Je hoeft pas te betalen wanneer je verliest. En als je het niet op zak hebt, dan neem je het de komende week een keer mee naar de training.'
'Het liefst morgen,' zegt Randy.
'Is tweehonderdvijftig euro een probleem?' vraagt Victor.
'Natuurlijk niet,' antwoord ik zo rustig mogelijk, maar in mijn hoofd is het een chaos. Zo veel geld in een avond verliezen? Ik ben toch niet gek?
Alex schuift een stapeltje chips naar me toe en legt uit welke kleur hoeveel waard is. Ik luister, maar sla de informatie niet op. Dit is waanzin. Ik heb nog nooit gepokerd. Ik zal in no time mijn geld kwijt zijn. Tweehonderdvijftig euro. Ik begin te berekenen hoeveel uur vakantiewerk ik daarvoor moet doen, maar voordat ik daarmee klaar ben, liggen de eerste twee kaarten al voor mijn neus. Ik buig me voorover om ze tussen mijn handen te bekijken, zodat niemand anders ze kan zien. Mijn hart klopt in mijn keel. Twee zessen. Niet slecht.

LEESFRAGMENT 2

Pokerface van Buddy Tegenbosch

Introductie leesfragment

Sem heeft tijdens zijn eerste spelletje poker met de jongens geen tweehonderdvijftig euro verloren, maar zelfs honderd euro gewonnen. Een paar dagen later gaat hij met Sander weer naar de ijshockeytraining.

Leesfragment

'Het lijkt wel alsof we niks anders doen dan na school gaan ijshockeyen,' zeg ik tegen Sander als we samen naar de ijsbaan fietsen.

'Ja, drie trainingen en twee wedstrijden per week hakt er goed in. En dan spelen wij niet eens.'

'Ik heb het anders een hele shift volgehouden,' zeg ik.

Sander grinnikt. 'Kun je met dat oog eigenlijk wel het ijs op?'

'Als mijn helm deze keer blijft zitten wel. Op maandag hebben ze toch altijd een rustige training?'

'Dat hebben we vorige week gemerkt, ja,' antwoordt Sander.

Ik haal mijn schouders op. 'Het maakt niet veel uit. Ik ga het toch niet redden. Na die vechtpartij van afgelopen wedstrijd wil Stoner me echt niet bij het eerste houden.'

'Daar zou je je nog wel eens in kunnen vergissen.'

'Hoe bedoel je?'

'Je hebt toch de reacties van de spelers gezien?'

Ik trek een gezicht alsof ik Sander niet begrijp.

'Niemand had verwacht dat die jeugdspeler het zou durven opnemen tegen de nummer 22 van de Devils,' legt hij uit.

'Ja, en?'

'Het zou me niets verbazen als Stoner er net zo over denkt.'

'Daar geloof ik niks van. Hij had ons juist de opdracht gegeven om rustig te blijven, niet om meteen van het ijs gestuurd te worden.'

'Waarom deed je dat eigenlijk?' vraagt Sander. 'Ik heb jou nog nooit zien vechten. Niet op het ijs en niet erbuiten.'

Ik denk na. Niet omdat ik het antwoord niet weet, maar om te beslissen welke versie van de waarheid ik zal vertellen.

'Ik wilde niet weer afdruppen zoals in de training vorige week,' zeg ik na een tijdje.

Sander kijkt me ongelovig aan.

'En hij maakte echt een vuile overtreding.'

Sander reageert niet.

'En niemand zag het!'

Nog steeds zegt Sander niets.

'En dat Julia op de tribune zat, heeft ook niet geholpen,' geef ik toe.

'Aha!' Sander steekt zijn wijsvinger in de lucht. 'De aap. Uit. De mouw!'

'Maar dat had jij natuurlijk allang door,' zeg ik.

'Yep.'

Dat verbaast me niet. Sander had me naar de tribune zien staren voordat ik het ijs op moest en me zelfs nog gewaarschuwd.

'Ik heb een idee,' zegt Sander.

'En dat is?'

'Als we vanavond nou eens gaan poolen, dat is alweer even geleden.'

'Dat is een heel goed idee. Eindelijk een wedstrijd die ik ga winnen.'

'Sem!'

Ik kijk over mijn schouder terwijl ik mijn fiets tegen de muur van de ijsbaan op slot zet. Dave stapt uit zijn auto en wenkt me.

'Ik zie je zo,' zeg ik tegen Sander en ik loop naar Dave.

Als ik bij hem aankom, steekt hij zijn hand naar me uit. 'Met de groeten van Randy en Victor,' zegt hij met een grijns.

Ik stop de twee briefjes van vijftig euro snel in mijn zak.

'Waarom geven ze me het niet zelf?' vraag ik.

'Niet iedereen hoeft te weten wat er gebeurt in het Hok.'

'Weet niet iedereen van het Hok?' vraag ik verbaasd.

'De meesten hebben ervan gehoord. Ze denken dat er gedronken en misschien een spelletje gespeeld wordt, niet dat we pokersen. Daar moet je voor uitgenodigd worden.'

'Maar ik was toch ook niet uitgenodigd?'

'Dat was je wel.'

'Door wie dan?'

'Door mij,' antwoordt Dave. 'Jij bent een slimme jongen. Ik vermoedde dat je talent zou hebben voor het spel en dat is gebleken.'

'Omdat ik een keer gewonnen heb? Dat was gewoon geluk.'

Dave kijkt me indringend aan. 'Bij poker bestaat geen geluk,' zegt hij. 'Jij hebt aanleg en zoiets zie je niet vaak.'

'Het zal wel.' Ik wil naar de ingang van de ijshal lopen, maar Dave legt een hand op mijn schouder.

'Vanavond is ronde twee,' zegt hij. 'Na de training gaan we meteen door.'

'Ik niet,' zeg ik. 'Eén keer was genoeg.'

'Dat kan niet.'

Ik schrik van Dave's kille toon. 'Waarom niet?' vraag ik.

'Je moet Randy en Victor de mogelijkheid geven hun geld terug te winnen. Die kans zou jij ook krijgen als jij verloren had. Je moet komen.'

'Maar vanavond kan ik niet,' probeer ik. 'Ik heb al afgesproken.'

Dave pakt me bij mijn arm. 'Jij bent gisteren uitgenodigd. Die eer is niet voor iedereen weggelegd.

Daarbij horen ook verplichtingen. Dus vanavond na de training gaan we naar het Hok.'

Ik kijk naar zijn hand om mijn arm.

Dave verslapt zijn greep. 'Luister, je kent Victor nog niet goed, maar geloof mij, je moet niet met hem sollen. Dat wil je niet meemaken.'

Plotseling verandert Dave's gezichtsuitdrukking en hij zegt op vriendelijkere toon: 'Het is maar voor één keer. Daarna hoeft je nooit meer te komen als je dat niet wilt. Bovendien ben jij de slimste speler aan tafel, dus je zult wel weer met cash naar huis gaan.'

'En daarna hoeft ik nooit meer te spelen? Ook niet als ik win?'

'Nee, je hoeft iemand maar één kans op revanche te geven. Dat is de regel.'

Ik kijk naar mijn schoenen om een uitvlucht te bedenken, maar ik voel me gevangen door Dave's blik.

'Goed,' mompel ik. 'Maar geen woord tegen Sander, oké? Ik fiets eerst met hem naar huis en dan kom ik naar jullie toe.'

'Ik heb een beter plan,' zegt Dave. 'Ik kom je thuis ophalen.'

LESMATERIAAL BIJ POKERFACE VAN BUDDY TEGENBOSCH))

OPDRACHT 1

Lees hoofdstuk 1 (<https://www.buddytegenbosch.nl/uploads/Pdf/9789000355402.pdf>) van *Pokerface*. Het is ook te vinden op de site van schrijver Buddy Tegenbosch bij 'Lees meer' over *Pokerface* en klik dan op 'Fragment'.

- Hoe voelt Sem zich?
- Hoe lukt het hem om zijn gevoelens onder controle te krijgen?
- Hoe dacht Sem vroeger over de grens tussen goed en kwaad?
- Hoe denkt hij daar nu over?
- Sem dacht altijd dat hij een goed mens was, maar nu gaat hij iets slechts doen. Wat is er volgens jou gebeurd waardoor hij dit doet?
- Bekijk de boektrailer (<https://www.youtube.com/watch?v=nYQ0Hzs2f-o>) bij *Pokerface*. Wat weet je nu over waarom Sem deze opdracht moet doen?

OPDRACHT 2

Lees het fragment uit *Pokerface* van Buddy Tegenbosch.

- Hoe merkt Sem dat de jongens van het eerste team hem accepteren in de groep?
- Wat bedoelen we als we zeggen dat iemand een '*pokerface*' kan opzetten? Zoek het op als je het niet weet.
- Schrijf één zin over uit dit fragment waar het begrip '*pokerface*' heel goed bij past.
- Waarom doet Sem volgens jou toch mee met het spel, ook al is de kans groot dat hij veel geld zal verliezen?
- Wat zou jij hebben gedaan als jij Sem was?

OPDRACHT 3

Lees het tweede fragment uit *Pokerface* van Buddy Tegenbosch.

- Vergelijk hoe Dave zich gedroeg tijdens Sems eerste spelletje poker en hoe hij zich nu gedraagt. Welke verandering zie je?
- Waarom zegt Sem toch ja tegen deze tweede 'uitnodiging' van Dave? Noem in ieder geval twee redenen.
- Hoe realistisch vind jij dit verhaal? Leg je antwoord uit.

- Teken een tijdsbalk. Zet bij de tijdsbalk de belangrijkste gebeurtenissen uit de drie verhaalfragmenten die je gelezen hebt bij opdracht 1, 2 en 3 in de goede volgorde. Bedenk zelf wat er gebeurd kan zijn tussen fragment 3 en fragment 1 en zet ook die gebeurtenis bij de tijdsbalk. Laat in de tijdsbalk ook zien hoeveel tijd er in het verhaal voorbijgegaan is.

OPDRACHT 4

Kies een van de volgende opdrachten:

- Schrijf een brief aan Sem. Laat in je brief merken dat je meeleeft met alles wat Sem heeft meegemaakt. Vertel hem wat jij anders gedaan zou hebben dan hij. Geef ook jouw mening over de grens tussen goed en kwaad. Vertel Sem tenslotte of jij hem een goed of een slecht mens vindt en waarom je dat vindt.
- Zoek of maak drie foto's van jongens die Sem, Sander en Dave zouden kunnen zijn. Zorg ervoor dat de foto's gemaakt zijn op een plaats of in een situatie die past bij het verhaal. Plak de foto's op een vel papier of in een document en zet de namen van de personages erbij. Trek pijlen tussen de foto's. Schrijf bij de pijlen hoe de relatie is tussen de personages op de foto's en geef er een korte uitleg bij.